

Brüssel, 7.11.2012
COM(2012) 650 final

2012/0309 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid ja territooriumid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid ja territooriumid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud

SELETUSKIRI

1. Ettepaneku üldine taust ja põhjused

Kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 62 lõike 2 punkti b alapunktiga i võttis nõukogu vastu nõukogu määruse (EÜ) nr 539/2001,¹ milles on loetletud kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa (nn negatiivne nimekiri, I lisa), ja kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (nn positiivne nimekiri, II lisa). EÜ asutamislepingu artiklis 61 nimetati neid nimekirju selliste kõrvalmeetmete hulgas, mis on otseselt seotud isikute vaba liikumisega vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala piires. Uus asjakohane õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 77 lõike 2 punkt a.

Kolmandad riigid, kelle kodanike suhtes kehtib viisanõue, ja kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest vabastatud, määratakse kindlaks igal üksikjuhul eraldi ja sealjuures hinnatakse hoolikalt mitmesuguseid kriteeriume, mis hõlmavad muu hulgas ebaseaduslikku sisse- ja välisrände, avalikku korda ja julgeolekut ning Euroopa Liidu välissuhteid kolmandate riikidega, kusjuures arvesse võetakse ka mõju piirkondlikule ühtekuuluvusele ja vastastikkuse põhimõtte järgimisele. Avaliku korra ja ebaseadusliku sisse- ja välisrände puhul tuleks erilist tähelepanu pöörata ka asjaomaste kolmandate riikide välja antud reisidokumentide turvalisusele.

Kuna määruses (EÜ) nr 539/2001 kolmandate riikide kohta sätestatud kriteeriumid võivad aja jooksul muutuda, tuleks positiivne ja negatiivne nimekiri korrapäraselt läbi vaadata. Euroopa Ülemkogu soovis 2009. aastal vastuvõetud Stockholmi programmis selgesõnaliselt, et komisjon vaataks korrapäraselt läbi nimekirjad kolmandatest riikidest, kelle kodanike suhtes kehtib või ei kehti viisanõue, ning kasutaks selleks asjakohaseid kriteeriume ebaseadusliku sisse- ja välisrände, avaliku korra ja julgeoleku kohta, võttes ühtlasi arvesse ELi sise- ja välispoliitilisi eesmäärke.

Seetõttu on määrust (EÜ) nr 539/2001 pärast selle vastuvõtmist muudetud kaheksa korda,² viimati 2010. aastal selleks, et kanda positiivsesse nimekirja Taiwan ja viisanõude kaotamise üle peetud dialoogide tulemusena ka Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina.

Euroopa Parlamendis ja nõukogus käivad läbirääkimised määruse (EÜ) nr 539/2001 järgmiste muudatuste üle, mille ettepanekud komisjon on teinud³: näha ette kaitseklausel, mis võimaldab positiivses nimekirjas oleva kolmanda riigiga kehtestatud viisavabadusrežiimi ajutist peatamist, juhul kui tekib hädaolukord; suurendada õiguskindlust ja näha selleks ette eeskirjad teatavate olukordade puhuks, mida seni määrusega ei reguleerita; kohandada sätteid, et võtta arvesse Lissaboni lepingust ja teisestest õigusaktidest tingitud hiljutisi muudatusi, näiteks viisaeeskirja (nõukogu määrus (EÜ) nr 810/2009⁴).

¹ EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1.

² Nõukogu määrused (EÜ) nr 2414/2001, 7. detsember 2001 (EÜT L 327, 12.12.2001, lk 1), (EÜ) nr 453/2003, 6. märts 2003 (ELT L 69, 13.3.2003, lk 10), (EÜ) nr 851/2005, 2. juuni 2005 (ELT L 141, 4.6.2005, lk 3), (EÜ) nr 1791/2006, 20. november 2006 (ELT L 363, 20.12.2006, lk 1), (EÜ) nr 1932/2006, 21. detsember 2006 (ELT L 405, 30.12.2006, lk 23), (EÜ) nr 1244/2009, 30. november 2009 (ELT L 336, 18.12.2009, lk 1), (EL) nr 1091/2010, 24. november 2010 (ELT L 329, 14.12.2010, lk 1), ning (EL) nr 1211/2010, 15. detsember 2010 (ELT L 339, 22.12.2010, lk 9).

³ KOM (2011) 290 (lõplik).

⁴ ELT L 243, 15.9.2009, lk 1.

Määrusele (EÜ) nr 539/2001 lisatud nimekirjad tuleb kõnealuses määruses kindlaksmääratud asjakohaste kriteeriumide alusel korrapäraselt läbi vaadata.

Nende nimekirjade läbivaatamise kaudu tuleb tagada, et:

- kolmandate riikide nimekirjad oleksid kooskõlas määruse põhjenduses 5 sätestatud kriteeriumidega, eelkõige ebaseadusliku sisserände ja avaliku korra kriteeriumiga, ning et vajaduse korral kantaks kolmandad riigid määruse ühest lisast teise üle;
- vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 77 lõike 2 punktile a määratakse määruses kõikide kolmandate riikide puhul kindlaks, kas nende kodanikelt nõutakse viisat või nad on sellest nõudest vabastatud.

2. Ettepaneku osad

2.1 Kolmandate riikide kandmine negatiivsest nimekirjast (I lisa) positiivsesse nimekirja (II lisa)

Määruse (EÜ) nr 539/2001 varasemate muutmiste korral kasutatud lähenemisviisi järgides palus komisjon nimekirjade korrapärase läbivaatamise tarbeks liikmesriikidel kontrollida, kas nende arvates vastavad praegused määruse lisad määruses kindlaksmääratud kriteeriumidele. Liikmesriigid ei teinud ühtegi ettepanekut kolmandate riikide ülekandmiseks positiivsest nimekirjast negatiivsesse nimekirja. Komisjonile esitati vaid soovitusel mitme kolmanda riigi ülekandmiseks negatiivsest nimekirja positiivsesse nimekirja. Teatavad kolmandad riigid pöördusid ise komisjoni poole ja soovisid enda kandmist positiivsesse nimekirja. Komisjon analüüsis liikmesriikidelt (komisjon sai 20 vastust) ja muudest allikatest, sh asjaomaste kolmandate riikide eest vastutavatel ELi delegatsioonidelt saadud teavet ning Eurostatilt saadud statistikat sisserände, varjupaigaküsimuste ja ebaseaduslikku rännet tõkestavate meetmete kohta⁵. Analüüsi tulemusel jõudis komisjon järeldusele, et praeguses etapis tuleks alljärgnevates punktides loetletud riigid ja Briti kodanikud kanda positiivsesse nimekirja.

2.1.1 Kariibi mere saareriigid

Komisjon analüüsis iga liikmesriikide soovitatud kolmanda riigi kohta saadud teavet, sealhulgas statistikat. Erilist tähelepanu pööras ta riikide majandusliku ja sotsiaalse arengu tasemele, sellega kaasnevale ELi suunduva ebaseadusliku sisserände ohule, välissuhetele ja piirkondliku ühtsuse küsimusele.

Komisjon jõudis järeldusele, et Dominica, Granada, Saint Lucia, Saint Vincenti ja Grenadiinide ega Trinidad ja Tobago kodanikelt viisa nõudmine ei ole enam põhjendatud. Paljud liikmesriigid soovitasid nende riikide kandmist negatiivsest nimekirjast positiivsesse nimekirja. Need viis riiki ei kujuta ELi liikmesriikide jaoks ebaseadusliku sisserände ohtu ega ohusta nende avalikku korda ja julgeolekut vastavalt määruse põhjenduses 5 sätestatud kriteeriumidele. Lisaks on need demokraatlikud riigid, kus on hea elatustase ning stabiilne majandus ja majanduskasv. Nad on tõendanud oma suutlikkust tulla toime praeguse üleilmse majanduskriisiga ning parandada juba niigi häid suhteid ELi ja rahvusvaheliste finantseerimisasutustega. Määruse (EÜ) nr 539/2001 2006. aasta muudatustega⁶ kanti neli

⁵ Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrusele (EÜ) nr 862/2007 (ELT L 199, 31.7.2007, lk 23).

⁶ Määrus (EÜ) nr 1932/2006, 21. detsember 2006 (ELT L 405, 30.12.2006, lk 23).

samas piirkonnas asuvad riiki positiivsesse nimekirja ning nende riikide kodanike viisanõudest vabastamise tulemusel ei ole suurenenud ebaseaduslik ränne ega halvenenud julgeolekuolukord. Seega teeb komisjon ettepaneku kanda Dominica, Granada, Saint Lucia, Saint Vincenti ja Grenadiinid ning Trinidad ja Tobago negatiivsest nimekirjast positiivsesse nimekirja.

Tasub ka märkida, et neljal liikmesriigil (Hispaania, Madalmaad, Prantsusmaa ja Saksamaa) on Trinidadis ja Tobagos esindus. Vaid ühel liikmesriigil (Prantsusmaa) on konsulaat Saint Lucias, mis on populaarne turismisihtkoht. Kuna Dominicas, Granadas ning Saint Vincentis ja Grenadiinides ei ole ühegi liikmesriigi esindust, peavad nende riikide kodanikud taotlema Schengeni viisat välismaal, mis on üsna kulukas. Nii Granadal kui ka Saint Lucial on Schengeni liikmesriikides vaid üks esindus ning saatkond Ühendkuningriigis.

Kõigile ELi kodanikele kehtib Trinidadis ja Tobagos praegu viisavabadus, kuigi erinevatel tingimustel ja erinevaks riigis viibimise ajaks (Slovakkia, Sloveenia, Tšehhi Vabariigi, Poola, Bulgaaria, Rumeenia, Ungari, Leedu, Läti ja Eesti kodanikud võivad riigis ilma viisata viibida kuu aega). Ülejäänud neljas Kariibi mere saarte riigis võivad kõik ELi liikmesriikide kodanikud ilma viisata viibida kuni 180 päeva.

Avaliku korra ja ebaseadusliku sisserände puhul tuleks erilist tähelepanu pöörata ka asjaomaste kolmandate riikide välja antud reisidokumentide turvalisusele. Määruse viimase muutmise ajal märkis komisjon, et edaspidi võib positiivsesse nimekirja kandmine sõltuda sellest, kas on täidetud eritingimused reisidokumentide turvalisuse kohta. Nii seati Lääne-Balkani piirkonna riikidele kõnealuse piirkonna varasema passisüsteemi puuduste ja neist tingitud probleemide tõttu tingimus, et nende kandmiseks negatiivsest nimekirjast positiivsesse nimekirja peavad nad kasutusele võtma biomeetrilised passid. Arvestades aga käesoleva muudatusega hõlmatud riikides kehtivate CARICOMi (Kariibi Ühendus) reisidokumentide suurt turvalisust ning piirkondlikku ühtsust sama piirkonna riikidega, kes kanti hiljuti määruse (EÜ) nr 539/2001 muudatusega (määrus (EÜ) nr 1932/2006) positiivsesse nimekirja, ei tuleks Dominica, Granada, Saint Lucia, Saint Vincenti ja Grenadiinide ning Trinidad ja Tobago positiivsesse nimekirja kandmiseks nõuda neis riikides biomeetrilise passi kasutuselevõtmist. Nimetatud kolmandates riikides kehtivad väga turvalised masinloetavad CARICOMi passid, mis kavatakse lähitulevikus biomeetriliste passide vastu välja vahetada.

Selleks et tagada järjepidevus Kariibi mere piirkonna riikide suhtes kehtestatud varasemate viisavabastustega, millel ei ole olnud negatiivseid tagajärgi, ning muuta tulevikus kolmekuuline lühiajaline riigis viibimine kuuekuulise ajavahemiku jooksul asjaomaste riikidega vastastikku täiesti viisavabaks (mis praegu Trinidad ja Tobago puhul ei kehti), tuleks nende riikide kodanike viisanõudest vabastamist hakata kohaldama alles siis, kui Euroopa Liidu ja asjaomaste riikide vahel on sõlmitud viisavabadusleping ja see on jõustunud.

2.1.2. Vaikse ookeani saareriigid

Olles uurinud ebaseaduslikku sisserännet, avalikku korda ja julgeolekut ning ELi välissuhteid puudutavate kriteeriumide täitmist, leiab komisjon, et Belau, Ida-Timor, Kiribati, Marshalli saared, Mikroneesia, Nauru, Saalomoni saared, Samoa, Tonga, Tuvalu ja Vanuatu tuleks kanda määruse (EÜ) nr 539/2001 positiivsesse nimekirja.

Värskeima statistika kohaselt ei kujuta ükski neist riikidest ELile ebaseadusliku sisserände ohtu.

Neis väljastatavad passid on masinloetavad⁷ ja sisaldavad piisavalt turvaelemente. Samadel põhjustel, mis Kariibi mere saarte riikide puhul, ei tuleks Vaikse ookeani saarte riikide kodanikele viisavabaduse kehtestamiseks nõuda biomeetrilise passi kasutuselevõtmist.

Vaid kahel liikmesriigil on kõnealustes riikides esindused: Portugalil Ida-Timoris ja Prantsusmaal Vanuatul. Liikmesriikide vähese esindatuse tõttu piirkonnas võib Schengeni viisa taotlemine sealsetele elanikele väga kulukas olla.

Ka Fidži kuulub kõnealusesse piirkonda, kuid arvestades riigi poliitilist olukorda ja edusammude puudumist Cotonou lepingu oluliste nõuete järgimisel, ei peeta tema kandmist positiivsesse nimekirja asjakohaseks.

Piirkonnas asub ka Paapua Uus-Guinea, mis on rahvaarvu ja pindala poolest teistest piirkonna riikidest väga erinev. Peale selle valitseb riigis praegu keeruline poliitiline olukord, mis takistab selles etapis tema lisamist viisanõudest vabastatud riikide nimekirja.

Suurem osa kõnealustest Vaikse ookeani saarte riikidest on kehtestanud enamiku liikmesriikide kodanikele viisavabaduse. Kuid selleks, et muuta tulevikus kolmekuuline lühiajaline riigis viibimine kuuekuulise ajavahemiku jooksul kõnealuste Vaikse ookeani saarte riikidega vastastikku täiesti viisavabaks ning tagada järjepidevus varasemate viisavabastustega, tuleks nende riikide kodanike viisanõudest vabastamist hakata kohaldama alles siis, kui Euroopa Liidu ja kõnealuste riikide vahel on sõlmitud viisavabadusleping ja see on jõustunud.

2.1.3. Teatavad Briti kodanike kategooriad

Määruse (EÜ) nr 539/2001 2006. aasta muudetud versioonis⁸ püüti selgitada selliste Briti kodanike olukorda, kes ei ole Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kodanikud ELi õiguse tähenduses. Üks selliste kodanike rühm (*British Nationals (Overseas)*) esitati II lisa uues osas ning ülejäänud (*British Overseas Territories Citizens*, kellel ei ole õigust asuda elama Ühendkuningriigis; *British Overseas Citizens*; *British Subjects*, kellel ei ole õigust asuda elama Ühendkuningriigis; *British Protected Persons*) loetleti I lisa uues osas. Sellist eristamist peeti tollal vajalikuks muu hulgas arvatava ebaseadusliku sisserände ohu tõttu.

Väga väike piirilt tagasisaadetute ja piiri ebaseaduslikul ületamisel kinnipeetute arv viimasel kolmel aastal näitab aga seda, et Briti kodanikud, kelle suhtes kehtib viisanõue, ei kujuta Schengeni alale ebaseadusliku sisserände ohtu. Teatavatel sellistel kodanikel on õigus asuda elama Ühendkuningriigis. Pealegi elab enamik neist Kariibi mere saartel (Bermuda, Turks ja Caicos, Montserrat jne), mis on väga sarnased teiste sama piirkonna riikidega, keda järkjärgult II lisasse üle kantakse (vt punkt 2.1.1). Piirkondliku ühtsuse huvides tuleks kõnealuseid Briti kodanikke kohelda nende riikide kodanikega ühtemoodi. Hinnanguliselt kuulub praegu I lisa loetletud nelja Briti kodanike rühma vähem kui 300 000 inimest.

Briti kodanike reisidokumendid on turvalised, kuna need on valmistatud Ühendkuningriigis rangete tehniliste nõuete kohaselt. Need dokumendid on masinloetavad ja sisaldavad mitmesuguseid turvaelemente.

⁷ Kiribatil võetakse peatselt Austraalia Immigratsiooniministeeriumi kaasabil kasutusele uued, masinloetavad passid.

⁸ Määrus (EÜ) nr 1932/2006, 21. detsember 2006 (ELT L 405, 30.12.2006, lk 23).

2.2. Negatiivse nimekirja (I lisa) ajakohastamine: Lõuna-Sudaani lisamine

Lõuna-Sudaan kuulutas 9. juulil 2011. aastal ametlikult välja oma sõltumatuse Sudaanist, kes kuulub negatiivsesse nimekirja. Riigist sai 14. juulil 2011. aastal ÜRO liige. Seepärast tuleb Lõuna-Sudaan I lisasse lisada.

3. Peamised organisatsioonid ja eksperdid, kellega konsulteeriti

Konsulteeriti liikmesriikidega.

4. Mõju hindamine

Ei olnud vajalik.

5. Õiguslik alus

Määrus (EÜ) nr 539/2001 põhines algselt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 62 lõike 2 punkti b alapunktil i. Euroopa Liidu toimimise lepingut arvesse võttes on käesolev ettepanek kõnealuse aluslepingu artikli 77 lõike 2 punkti a kohaselt ühise viisapoliitika edasiarendamine.

6. Proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõte

Määruses (EÜ) nr 539/2001 on loetletud kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa (negatiivne nimekiri), ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (positiivne nimekiri).

Otsus muuta nimekirju või kanda riik negatiivsest nimekirjast positiivsesse nimekirja või positiivsest nimekirjast negatiivsesse nimekirja kuulub Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 77 lõike 2 punkti a kohaselt ELi ainupädevusse.

7. Vahendi valik

Määrust (EÜ) nr 539/2001 tuleb muuta määrusega.

8. Mõju eelarvele

Muutmisettepanek ei mõjuta ELi eelarvet.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid ja territooriumid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid ja territooriumid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkti a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määruse (EÜ) nr 539/2001⁹ I ja II lisas esitatud kolmandate riikide nimekirjad peaksid praegu ja edaspidi vastama nimetatud määruse põhjenduses 5 sätestatud kriteeriumidele. Kolmandad riigid, kelle olukord on seoses kõnealuste kriteeriumidega muutunud, tuleks kanda ühest lisast teise.
- (2) Belau, Dominica, Granada, Ida-Timori, Kiribati, Marshalli saarte, Mikroneesia, Nauru, Saint Lucia, Saint Vincenti ja Grenadiinide, Saalomoni saarte, Samoa, Tonga, Trinidad ja Tobago, Tuvalu ja Vanuatu kodanike suhtes kehtiv viisanõue ei ole enam põhjendatud. Need riigid ei kujuta ELi jaoks ebaseadusliku sisserände ohtu ega ohusta ELi avalikku korda vastavalt määruse (EÜ) nr 539/2001 põhjenduses 5 sätestatud kriteeriumidele. Seega tuleks nende riikide kodanikud vabastada viisanõudest kokku kuni kolmekuulisteks riigis viibimisteks ning need riigid tuleks II lissasse üle kanda.
- (3) Selleks et tagada vastastikkuse põhimõtte täielik järgimine, tuleks Belau, Dominica, Granada, Ida-Timori, Kiribati, Marshalli saarte, Mikroneesia, Nauru, Saint Lucia, Saint Vincenti ja Grenadiinide, Saalomoni saarte, Samoa, Tonga, Trinidad ja Tobago, Tuvalu ja Vanuatu kodanike viisanõudest vabastamist hakata kohaldama alles siis, kui ELi ja asjaomaste riikide vahel on sõlmitud kahepoolsed viisavabaduslepingud.
- (4) Statistiliste andmete kohaselt ei kujuta praegu I lisa punktis 3 loetletud Briti kodanike rühmad Schengeni alale ebaseadusliku sisserände ohtu ning enamik neist elab Kariibi mere saartel, mis on väga tihedalt seotud ja väga sarnased naaberriikidega, kelle suhtes kehtib viisavabadus. Seega tuleks need Briti kodanike rühmad vabastada viisanõudest kokku kuni kolmekuulisteks riigis viibimisteks ning need rühmad tuleks II lissasse üle kanda.

⁹ EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1.

- (5) Määruse (EÜ) nr 539/2001 lisades tuleks arvesse võtta rahvusvahelise õiguse muudatusi, mille tulemusel on muutunud teatavate riikide või üksuste staatus või nimetus. Kõnealuse määruse I lisasse tuleks lisada Lõuna-Sudaan, kuna see riik kuulutas 9. juulil 2011. aastal välja oma iseseisvuse ja temast sai 14. juulil 2011 ÜRO liige.
- (6) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises)¹⁰ tähenduses, mis kuuluvad nimetatud lepingu teatavaid rakenduseeskirju käsitleva nõukogu 17. mai 1999. aasta otsuse 1999/437/EÜ¹¹ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda.
- (7) Šveitsi puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahel allakirjutatud lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)¹² tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktides B ja C osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavaid punkte tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ¹³ artikliga 3.
- (8) Liechtensteini puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktides B ja C osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavaid punkte tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/261/EÜ¹⁴ artikliga 3.
- (9) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu 29. mai 2000. aasta otsusele 2000/365/EÜ¹⁵ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes. Seetõttu ei osale Ühendkuningriik käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldata.
- (10) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsusele 2002/192/EÜ¹⁶ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes. Seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldata.

¹⁰ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

¹¹ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31.

¹² ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

¹³ ELT L 53, 27.2.2008, lk 1.

¹⁴ ELT L 83, 26.3.2008, lk 3.

¹⁵ EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43.

¹⁶ EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20.

- (11) Küprose puhul on käesolev määrus akt, mis põhineb Schengeni *acquis*'l või on muul viisil sellega seotud 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 1 tähenduses.
- (12) Käesolev määrus on akt, mis põhineb Schengeni *acquis*'l või on muul viisil sellega seotud 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 1 tähenduses,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 539/2001 muudetakse järgmiselt.

1. I lisa muudetakse järgmiselt:

- a) punktist 1 kustutatakse Belau, Dominica, Granada, Ida-Timor, Kiribati, Marshalli saared, Mikroneesia, Nauru, Saalomoni saared, Saint Lucia, Saint Vincent ja Grenadiinid, Samoa, Tonga, Trinidad ja Tobago, Tuvalu ning Vanuatu; punkti lisatakse Lõuna-Sudaan;
- b) punkt 3 jäetakse välja.

2. II lisa muudetakse järgmiselt:

- a) punkti 1 lisatakse järgmised riigid:

„Belau*”,

„Dominica*”,

„Granada*”,

„Ida-Timor*”,

„Kiribati*”,

„Marshalli saared*”,

„Mikroneesia*”,

„Nauru*”,

„Saalomoni saared*”,

„Saint Lucia*”,

„Saint Vincent ja Grenadiinid*”,

„Samoa*”,

„Tonga*”,

„Trinidad ja Tobago*”,

„Tuvalu*” ning

„Vanuatu*”;

* „Vabastust viisanõudest kohaldatakse Euroopa Liiduga sõlmitava viisavabaduslepingu jõustumise kuupäevast.”;

b) punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. Briti kodanikud, kes ei ole Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kodanikud ELi õiguse tähenduses:

British Nationals (Overseas),

British Overseas Territories Citizens,

British Overseas Citizen,

British Protected Persons,

British subjects.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja aluslepingute kohaselt liikmesriikides vahetult kohaldatav.

Brüssel,

Nõukogu nimel

eesistuja

Euroopa Parlamendi nimel

president